

gunstigt, som kun stsee kan, overfor Mandstabet; han kan tage lige hvad han vil.

Det ærede Medlem bebrejdede os forleden saa haardt, at vi havde grebet ind i Søværnets Organisation, og at vi havde skabt denne Benævnelser „Linie“; han sagde, at vi ikke vare kompetente dertil, og at vi vilde forlede Rigsdagen til at gaae udenfor sin Competence; men hvad er det da, vi her have gjort? Vi have ladet Søværnet beholde den samme Ret ligeoverfor Mandstabet, som det tidligere har havt, men vi have tillige givet Søværnet den Ret, at kunne fastholde det Mandstab, som det efterhaanden uddanner, i 8 Aar, istedetfor at det tidligere hvert Aar maatte uddanne det paany. Det er dog intet Indgreb i en Mandes Ret, at man udvider hans Ret; det ærede Medlem maa indrømme, at naar jeg er forpligtet til at give en Mand Græsningsret paa 4 Edr. Land, og jeg lader ham faae Græsningsret paa 8 Edr. Land, saa har han Intet at beklage sig over. Vil han ikke sende sine Røer derhen, saa kan han lade være; der er nok Andres Røer, som vilde æde Græsset. Det ærede Medlem sagde, at Handelsmarinens Tarn heller ikke er varetaget. Jeg maa gjøre opmærksom paa, at just ved de Indfaldelser, der skulle stsee i de offentlige Tidender, just derved, at hver Skibsfører faaer at see, hvem det er, Flaaden lægger Haand paa, just derved kan han sikke sig for, ikke at tage omhord i Skibet saadanne Folk, som vilde blibe indfaldte til Drøgs.

Det ærede Medlem for Ringsted (Müllén) begyndte sit Foredrag imod mig med den Bemærkning, at jeg havde holdt en Prædiken. Jeg troede ikke, jeg havde ikke ventet, at jeg nogensinde skulde faae denne Beskyldning for at prædike, men den ærede Taler kom ogsaa tilsidst til et ganske andet Resultat, nemlig, at jeg altid bragte Munterheden med mig. Munterheden pleier nu sjældent at forliges med en Prædiken, og jeg vil derfor optage hans Optring som en Compliment, som, at jeg ikke prædiker paa den Maade, som Folk prædike fleest. Det ærede Medlem yttrede, at jeg havde sagt, at hans Forslag var for uskyldigt, men det har jeg ikke sagt, man kan ikke have for Meget af Uskyldighed; Rigsdagstidenden vil vise, at

jeg kun har sagt, at Forslaget var uskyldigt; uskyldigt sagde jeg, men for uskyldigt, nei, det har jeg ikke sagt. Jeg skal tillade mig at forklare, hvad jeg meente dermed, jeg meente, at det vilde være Udvalgets Fleertal ligegyldigt, enten dette Forslag blev vedtaget eller ikke; thi det vilde ikke forandre det bestaaende Forhold, og jeg skal sige, hvorfor. Derfor vi nemlig i Fredstid kunne komme ud af det med denne Tilføjning, at Ingen mod sin Villie kan tvinges til at være Officeersoppasser, saa skulle vi nok komme ud af det i Krigs- tid. Grunden dertil er den, og det beder jeg det ærede Medlem lægge Mærke til, at uagtet vi ere saa overordentligt tappre her i Landet, saa træffer det sig saa beyderligt, at naar vi ere i Krig, saa er der dog altid Folk, der gjerne ville være udenfor Ilden; der er altid Folk nok, som saa gjerne ville holde paa en Officeerskoffert, som vilde være med at passe paa den; thi den er langt borte; den er in salvo; saa det Tilfælde vil vist aldrig indtræde, at en Officeer ikke skulde kunne finde en Mand til at sidde paa hans Koffert. Skulde nu imidlertid en Officeer være saa forfærdelig, at Ingen vilde tjene ham, at Ingen af alle hans Underordnede vilde sidde paa Kofferten, saa skal jeg sige det ærede Medlem, hvad jeg mener der bør stsee: saa skal Officeeren ingen Oppasser have, thi saa fortjener han ingen. Det ærede Medlem tog mig det ilde op, at jeg fortalte denne Historie om Commandanten paa Rosenborg. Jeg kan gjerne supplere den for ham — det er factisk, det er en virkelig Historie, det er ikke Noget; jeg saadan finder paa — Commandanten havde ikke alene en transportabel Trappestige, som maatte føres rundt om Hesten, efterhaanden som den lille bitte Trainkudst striglede den; men han havde tillige en Hønsstige, som var stillet op til Krybben, og op ad hvilken den lille Tyr krøb, for at han siddende i Krybben kunde naae at gjøre Pandeloffen reen. Men jeg kan ikke see, hvorledes just dette kan krænke det ærede Medlem fra Ringsted (Müllén). Jeg fremhævede det jo kun for at vise, at Krigsbestyrelsen leverer Officeersoppassere, som ikke ere stikke til at gjøre det, de skulle gjøre, og derfor sagde jeg, at efter som vi havde en fornøftig Krigsbestyrelse, saa vilde